

André Verbeke °Gent 1930, † Gent 2014

Door Denis Pieters

De Nestor van onze club overleed onverwachts thuis op donderdag 10 april 2014.

André was een van de eerste leden van de Gentse Verzamelaarsclub DE DRAEKE.

Als trouw lid was hij steevast aanwezig op onze ruildagen, vroeger als verzamelaar om de ontbrekende pareltjes aan zijn verzameling toe te voegen.

Maar de laatste jaren na het verlies van zijn echtgenote en zijn mindere gezondheids toestand verkocht André stukje bij stukje items uit zijn grote verzameling, dit echter zonder te raken aan zijn unieke collectie over Gent.

André in gesprek met zijn verzamelvriend Léon De Temmerman op de ruilbeurs in het Huis van Alein in 2003

Als koper van een zichtkaartje kreeg je steevast een brok geschiedenis mee wat de betreffende kaart een onbetaalbare meerwaarde gaf.

Zijn kennis en interesse oversteeg het Gentse en dit maakte dat André voor vele verzamelaars, heemkundigen, inrichters van tentoonstellingen en schrijvers van publicaties, een vast informatiekanaal was voor de geschiedenis van hun dorp of stad.

André die beroepshalve elektricien was, leefde voor zijn hobby en was een autodidact op het historisch gebied met betrekking Gent.

Hij was ook actief medewerker van de vriendenkring Jean Ray – John Flanders, dit waren de aliassen de Gentse Schrijver Raymond De Cremer (°Gent, 1887, † Gent, 1964).

In 1972 was hij de oprichter van de Heemkundige en Historische Kring Gent, uitgever van “de Ghendtsche Tydingen”.

André heeft ons gelukkig ook twee mooie fotoboeken nagelaten waar hij ons liet meegenieten van foto's en prentkaarten uit zijn verzameling.

Het eerste was een uitgave van Zaltbommel over Gent in oude prentkaarten.

Maar met zijn tweede boek “Het Gent van Toen” oversteeg hij zichzelf. Het boek is het enige standaardwerk dat ooit gemaakt werd over het Gent van rond 1900.

Iedere geselcteerd foto werd door André gecommuniceerd en beschreven.

Léon De Temmerman met André Verbeke in discussie over een zichtkaart met onze ondervoorzitter Philippe Bockstaal.

We zullen ons André herrineren als een vriendelijke, punktuele en verwoede verzamelaar en geschiedkundige die steeds openstond om zijn kennis te delen met anderen. We zullen hem ons nog heel veel voor de geest halen en zijn verlossende woorden : “Ewel, da es een schuun zichtse” of “Da lag.....”, als we om een situering vroegen, zullen we missen.